

Skatteministeriet

23. maj 2022
J.nr. 2022 - 3172

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 464 af 1. april 2022 (alm. del).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvilke dokumentationskrav, der helt konkret stilles til danske virksomheders skattemæssige fradrag for tab på tilgodehavender hos kunder i Rusland og/eller Ukraine? Kan ministeren bekræfte, at de sædvanlige krav til dokumentation ikke gælder, hvis man ikke kan komme i kontakt med kunden, eller hvis denne blot meddeler, at den hverken må eller kan betale sin gæld, eller hvis det rent praktisk ikke er muligt at sende et tilgodehavende til tvangsinddrivelse i det pågældende område, og at det derfor vil være tilstrækkeligt til at opnå tabsfradrag, at betalingsfristen er væsentligt overskredet? Og er ministeren enig i, at virksomhederne ikke er skattepligtige af de renter, som de efter normale fakturabetingelser er berettiget til ved for sen betaling, når kunden på grund af valutarestriktioner og/eller krig ikke kan betale disse?

Svar

Da spørgsmålet vedrører praksis for danske virksomheders muligheder for at fradrage tab, har jeg indhentet en udtalelse fra Skattestyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

”Det bemærkes indledningsvist, at virksomhederne først på tidspunktet for aflevering af oplysningskemaet, dvs. efter udløbet af indkomståret, skal foretage en vurdering af, om der er fradrag for tab på kundefordringer, eller om renteindtægter skal beskattes. Det forhold, at debitor midlertidigt ikke kan betale, bevirker ikke i sig selv, at en fordring kan anses for tabt.

Der gælder ikke særregler for tab på kunder i krigszoner eller lande, hvor betaling vanskeliggøres af valutarestriktioner eller lignende. Det, at debitor er hjemmehørende i en krigszone, kan indgå i vurderingen og som led i dokumentationen for tab, men gør ikke i sig selv, at der er fradrag.

For så vidt angår Rusland er der ved lov nr. 409 af 31. marts 2022 indført restriktioner på transaktioner med kontanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland (og Belarus). Der ses ikke at være indført forbud mod at modtage betaling fra russiske debitorer. Det har ikke været muligt fuldstændigt at afdække, hvilke restriktioner en russisk virksomhed evt. er underlagt i Rusland ift. at betale eksempelvis sine danske kreditorer. Det anses ikke for tilstrækkeligt, at det grundet nedlukningen af swift-netværket for russiske banker kan være vanskeligt for russiske debitorer at betale danske virksomheder.

Reglerne er forskellige for selskaber og personligt drevne virksomheder.

Selskaber, der anvender lagerprincippet, vil efter dette opgørelsesprincip ikke skulle afvente, hvorvidt en kundefordring er endeligt tabt. Såfremt en varedebitor ikke har betalt til aftalt forfaldstidspunkt, kan selskabet foretage en nedskrivning til kurs under pari ved anvendelse af lagerprincippet. En ansættelse af fordringens værdi til en kurs under pari er ikke betinget af, at der er konstateret/realiseret et tab, herunder at kravet er søgt inddrevet.

Et selskab kan således foretage fradrag i det indkomstår, hvor dets fordringer er faldet i værdi – eksempelvis fordi debitor er hjemmehørende i en krigszone i Ukraine. Hvis fordringen efterfølgende stiger i værdi, vil det medføre beskatning efter lagerprincippet.

Er det danske kreditorselskab koncernforbundet med debitorselskabet, fx som moderdatterselskab gælder der særlige regler. Fx er fradrag for tab på kundefordringer betinget af, at der ikke har foreligget sambeskatning, og at kreditorselskabet kan dokumentere, at debitorselskabets gevinst på gælden er skattepligtig for debitorselskabet, dvs. at gevinsten beskattes i Rusland eller Ukraine. Det skal særligt bemærkes, at det i relation til fordringer mellem koncernforbundne selskaber vil kræve særlig dokumentation for, at fordringen har mistet en væsentlig del af sin værdi eller anses for endelig tabt.

I personligt drevne virksomheder skal realisationsprincippet anvendes ved opgørelse af gevinst og tab på fordringer. Tab på kundefordringer skal fradrages i det indkomstår, hvor tabet efter en konkret vurdering er konstateret og kan gøres endeligt op. Kun under særlige omstændigheder kan det anses for sandsynliggjort, at en fordring eller en væsentlig del af fordringen er tabt, uden at der foretages sædvanlige retsskridt for at indkræve fordringen. Særlige omstændigheder kan være debitors indtrådte konkurs, betalingsstandsning, akkord, likvidation på grund af insolvens, debitors forsvinden eller lignende. Således kan tabsfradrag foretages, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt.

Det kan som nævnt indgå i en konkret vurdering, hvorvidt varedebitoren er hjemmehørende i Ukraine, der anses for en krigszone, men det gør ikke i sig selv, at der er fradrag.

Med hensyn til renter, der ifølge fakturabetingelserne skal betales ved forsinket betaling, kan personligt drevne virksomheder nedskrive indtægten til 0, hvis renterne ikke er modtaget inden fristen for indgivelse af oplysningsskema for det pågældende indkomstår, selv om renteindtægten ikke kan anses for uerholdelig. Bliver de nedskrevne renter senere betalt, medregnes betalingen ved indkomstopgørelsen.

Selskaber og personligt drevne virksomheder, der periodiserer renteindtægter og -udgifter, kan ikke anvende den anførte mulighed for at nedskrive renteindtægter. Dvs. at et evt. fradrag som følge af den manglende rentebetaling skal vurderes efter kursgevinstloven som anført ovenfor om hovedfordringen, idet den påløbne rente bliver en rentefordring.

Virksomheder, der er i tvivl om deres skatteforhold, har mulighed for at søge vejledning hos Skattestyrelsen, fx via en anmodning om bindende svar.”